

Idrányi Ferenc huszáralezredes, vívómester

(Hernádszentandrás, 1902. júl. 2. – Budapest, 1958. okt. 14.)

Anyja: Győry Margit. Apja: Idrányi Ferenc földbirtokos.
Vallása: református. A reáliskolai érettségi után a Ludovika Akadémián folytatta tanulmányait, ahol 1924. augusztus 20-án avatták hadnaggyá a Ludovika Akadémián. Első állomáshelye a 4. huszárezred volt.

1925-ben lőiskolát végzett, majd 1926 és 1928 között a Lovagló- és Hajtótanárképző Iskola és a sportoktatói és vívómesterképző tanfolyam I. évfolyamait is abszolválta. 1928. X. 1. és 1929. február 1. között ismét a 4. huszárezredben szolgált, közben elvégezte a sportoktató tanfolyam II. évfolyamát. Ezt követően 1930. március 1-ig a VI. csendőrlovas alosztály állományába tartozott. 1930. március 1-től a 4. huszárezred egyik sportoktató tisztje, majd X. 15.-én Budapestre az 1. huszárezredhez helyezték át. 1932. július 1-e és augusztus 3-a között Várpalotán golyószórós századparancsnoki tanfolyamon vett részt, 1933. szeptember 1-én pedig beosztották a budapesti Sporttanár és Vívó mesterképző Iskola állományába. Kiváló párbajtőrvívó volt. 1935. november 1-én századossá léptették elő. 1936. december 1-től Szabadkán az 1. huszárezred ezred első segéd tisztje, 1940. január 1-től 1941. augusztus 30-ig az 1/2. lovasszázad parancsnoka, majd az 1. huszárezred feloszlásáig ismét ezred első segéd tiszt volt. 1942. október 1-től 1944. április 30-ig a 2. huszárezred ezred első segéd tisztje, közben 1943. március 1-e és június 12-e között Budapesten törzstiszti tanfolyamot végzett.

1944. január 1-én alezredessé léptették elő. Május 1 és június 31. között a keleti hadszíntérré kivonult 1. lovashadosztály-parancsnokságon hadműveleti segéd tiszt teendőket látott el. A 2/II. huszárosztály parancsnokságát 1944. augusztus 1-én vette át, s október 8-i sebesüléséig állt az osztály élén (súlyos váll-lövéssel sebesült meg).

Felgyógyulása után 1945. február 8-án ideiglenesen a 4. huszárezred törzspótszázad parancsnokságával bízták meg, és május 2-án ezen alakulattal esett amerikai fogságba. 1944. december 28-án a Magyar Érdemrend tisztikeresztje hadidíszítménnyel és kardokkal kitüntetésben részesítették. A fogságból 1946. március 12-én tért haza, jelentkezett a budapesti 13. kiegészítő parancsnokságon, majd augusztusban B listára tették.

1934. június 9-én, a Honvéd Tiszti Vívó Klub színeiben 7. lett a Békcsey Béla emlékversenyen Debrecenben

1936-ban a Budapesti Egyetemi Atlétikai Club kardvívó válogatóversenyén vett részt.

„A Hungária Vívó Clubban, előadássorozatában „A szúrófegyverek a magyar vívósportban” címmel tartott előadást. Az előadáson bevezetésében felsorolta mindazokat a versenyeredményeket, amelyeket a háború után szúrófegyverekben a magyar vívók értek el. Rámutatott a szúrófegyverek nálunk még kissé mostoha helyzetére, majd részletesen kitért az orvoslás módjaira, érdekesen fejtegette, hogy a magyar sportember éppen olyan eredményeket érhetne el a szúrófegyverekben, mint a kardvívásban. Okvetlen szükségesnek tartja a céltudatos munka szempontjából, hogy a versenyző specializálódjék és megfelelő propagandával meg kell szeretetni mind a nézőközönséggel, mind pedig a vívókkal a szúrófegyverek sportját. A szomorú anyagi helyzet ellenére törekedni kell arra, hogy ne csak kardvívásban, ha nem a szúrófegyverekben is minél gyakrabban kerüljenek szembe a magyar vívók a külföld legkiválóbbjaival és az eddigi érvénytelenségtől vissza nem riadva arra kell vívóinknak törekedniük, hogy a szúrófegyverekben való sikereik a kardvívásban való sikerekkel vetekedjen.

A magas színvonalú előadást a szövetség elnökségével az élen előkelő közönség hallgatta végig, s előadása után ünnepelte az előadót.”

„Augusztus 28-ától az Idrányi Ferenc alezredes parancsnoksága alatt harcoló 2/11. huszárosztály mutatott egész kimagasló teljesítményt a volomini védőállás tartásával. A 10 napos védő harc alatt igen sok ellenséges betörést vetett vissza saját erejéből, foglyok és zsákmány egyidejű ejtésével, míg a visszavetett ellenséget messze állásaik előtt üldözték. Külön kiemelem ezt a hagyományos lovasszellemet mutató harcmódot és például állítom a hadosztály csapatai elé.”

Munkái:

- Idrányi Ferenc: Kardvívás / Bp. 1936

(forrás:https://library.hungaricana.hu/hu/view/SportKiadas_1936_1_1/?query=idr%C3%A1nyi%20ferenc%20v%C3%ADv%C3%B3&pg=422&layout=s,

Bene János: Az 1. huszárhadosztály emlékezete. (A Nyíregyházi Jósa András Múzeum kiadványai 40.)

Bene-Szabó: A magyar királyi honvéd huszár tisztikar 1938-45. (Jósa András Múzeum Kiadványai 52.)